

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

31. LEDEN 2026

Číslo 1297 / Ročník 26

**ČLENSKÉ
SHROMÁŽDĚNÍ**

**5 SPOJENÍ
NEBE A ZEMĚ
JAKO HVĚZDY,
KTERÉ OSVĚCUJÍ
SVĚT**

289

EPIŠTOLA

ČLOVĚK MÍNÍ, ...

VÁCLAV VONDRÁŠEK
SVATÝ ZÁKAL OČÍ SRDCE
EFEZSKÝM 1,15-21 SNC

Bohoslužby.online

ONLINE PŘÍNOBY SBORU ČA 80 PRAHA SMÍCHOV

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Pavel Hušek

Téma úkolu: „Jako hvězdy, které osvěćují svět“

- Společná píseň č. 237 „Pán je světlo mé“
- Biblický text „Filipským 2,13-16“ a modlitba
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
Pavel Bláha, Jozef Prokop, Daniela Bláhová
- Sbíрка pro potřeby misie
- Video prezentace „Učitelovo ukulele“
- Společná píseň č. 235 „Svou záchranu v Ježíši mám“
- Modlitba

10:30 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Milan Müller

- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Společné chvály**
„Slunce Kristovy lásky“
Žalm 30, 2-6 - biblický text
„Ježíši mám tě rád“
- Modlitba
- Sbíрка pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** – František Kafka
- **Čtení textu Bible** – *Efezským 1,15-21 SNC* – Mariana Skálová
- Tichá modlitba
- **Kázání** – **Václav Vondrášek**
Téma: „Svatý zákal očí srdce“
- Chvilé ke ztišení – *varhanní hudba*
- Společná píseň č. 312 „Tobě blž chci stále být“
- Modlitba – Václav Vondrášek
- Společná píseň č. 282 „Prosbu naši, Bože, slyš“ vsedě
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě
- **Členské shromáždění**

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 31. 1., bude kázáním z Písma sloužit bratr Václav Vondrášek.
Po ukončení bohoslužby se uskuteční členské shromáždění.
Program:
• převod členství
• volby – volba jmenovacího výboru
- Dnes v sobotu, 31. 1., jste zváni odpoledne na přednášku od 14⁰⁰ hod
„Život v Boží přítomnosti – proč a jak“.
- Příští sobotu, 7. 2., bude slovem sloužit bratr Jaroslav Šlosárek.
Od 14⁰⁰ jste zváni na cestopis s Jaroslavem Šlosárkem
„Kanada – pohlednice od Jerryho“
- V sobotu odpoledne, 21. 2., se uskuteční setkání Klubu Zdraví
s Jarmilou Královou „Výzvy dneška“ od 14⁰⁰ hod.
- V neděli, 22. 2., jste zváni na vycházku T. O. M. „Na výhledy Na Babě“.
- V sobotu, 7. 3., odpoledne se uskuteční setkání oddělení Služby žen
na téma „Tajemství bylinek II“ od 14⁰⁰ hod.
- O víkendu, 7. – 8. 3., je připraven výlet oddílu KP Penguins s Hrozinkama.
(více informací u vedoucích oddílu Penguins)
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Připojte se k nám v měsíci lednu / únoru a myslíme na svých
modlitbách na: budoucnost sboru.
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 1. – 7. 2. 2026 oslaví narozeniny:

Kavková Monika (1.2.); Petrová Adéla (7.2.);
Bulejčíková Petra (7.2.); Kapounek Jiří (7.2.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

QR Platba - Misie

Účel: sbírka misie
Bankovní účet: 5053339/0800
Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor
Bankovní účet: 5053339/0800
Variabilní symbol: 777

QR Platba - Sbor

Kazatelská epištola Smíchovským - 289. kapitola

ČLOVĚK MÍNÍ, ...

Minulou sobotu jsem prožil úplně jinak, než jsem očekával. Měl jsem mít kázání ve sboru Bethany a večer se sejt s rodinou, kterou jsem už chvíli neviděl, ač bydlíme skoro všichni v Praze. Ale člověk míní a v tomhle případě nemoc mění. Už od úterý mi bylo špatně, bolest v krku a taková ta celková slabost. Však to každý znáte. Můj lékař mi diagnostikoval angínu, předepsal antibiotika a poslal mě domů ležet.

Bohužel ani po několika dnech se můj stav nezlepšoval, ale naopak zhoršoval. Vrchol přišel v noci z pátku na sobotu. Bolest v krku doprovázená horečkou byla nesnesitelná, na jídlo jsem neměl ani pomyšlení a při každém doušku vody bolest tak řezavá, že na každý jeden doušek jsem se musel přemlouvat. Tak jsem jel v sobotu na pohotovost v domnění, že mi jen předepíší jiná, účinnější, antibiotika. Ale domů už jsem nejel. Okamžitě mě hospitalizovali. Ona to totiž nebyla angína, nýbrž infekční mononukleóza. Ani jsem

neprotestoval, neměl jsem na to sílu, myslím, že i kdyby mi navrhli amputaci, tak bych to asi odkýval. Hlavně aby mi bylo lépe.

Nikdy jsem nebyl hospitalizován, takže jsem nevěděl, jak to tam chodí. Úžasné se tam o mě starali. Léky, neustále čaj, když už jsem mohl jíst tak jídlo. Ptali se mě, jestli jsem dobře spal, byl na záchodě apod. Když tak vzpomínám tak takovou péči jsem zažil naposledy ve školce.

Byla to pro mě užitečná zkušenost. Díky tomu jsem si uvědomil, jak skvělí a obětaví lidé tam pracují. A to nejen doktoři ale i sestry, sanitáři, uklízečky. Všichni moc milí. A jak hodně udělá lidský přístup, když je vám nejhůř.

Také mi došlo více než jindy, jak se mám dobře. Mám vždy plno plánů a nápadů, co a jak budu dělat, ale když mi bylo zle, přál jsem si jen jedno. A tak jsem si připomněl verše z Písma:

Jakub 4:13-14 B21 :

„A teď vy, kdo říkáte: „Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města. Strávíme tam rok a vyděláme si obchodem“ – vy přece ani nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Nic než pára. Na chvílku se ukáže a pak mizí.“

Šťastný by měl být člověk, který vstane a nic mu není, ani ho nic nebolí. Žel mnoho lidí tohle říci nemůže.

Má mononukleóza nebyla nic, proti tomu, co si prožíval pán, co byl se mnou na pokoji. Do 50-ti let se těšil dobrému zdraví a pak, jak sám říkal, z ničeho nic rána. Náhle přišla autoimunitní choroba, které se už do smrti nezbaví. Do toho dostal stafylokoka, který mu napadl páteř, takže posledního půl roku tráví po nemocnicích s nejasným výhledem.

Přes všechno trápení jsme po celou dobu v rukách Božích, ač si to někdy připouštíme více a někdy třeba vůbec.

Já osobně budu odted' děkovat Bohu, že mohu stát na nohou, volně dýchat a mluvit. Že nemusím ležet, dusit se a nemoci říct ani co mě trápí. Že si mohu dát k jídlu, co chci a nebolí mě polykání. Zdraví není samozřejmostí. Zdraví je ohromná Boží milost a výsada. Važme si ho náležitě, dokud to není to jediné, po čem toužíme. A občas poděkovat Pánu Bohu za obyčejné věci, taky není na škodu.

S přáním pevného zdraví Dan Šmíd

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 1. čtvrtletí 2026: SPOJENÍ NEBE A ZEMĚ

Kristus v listech Filipským a Koloským

Lekce 5: Jako hvězdy, které osvěćují svět

Základní verš

„Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěćují svět.“ (Fp 2,14.15)

V této lekci budeme studovat zbývající část 2. kapitoly Listu Filipským (v. 12–30). V centru naší pozornosti bude výzva, abychom jako Boží děti zářili jako hvězdy uprostřed zvráceného světa. Prozkoumáme, jak může naše jistota spasení ovlivnit náš praktický život, abychom se mohli stát živým svědectvím pro své okolí.

- Fp 2,12.13: Spasení, které se projeví v praxi (neděle)
- Fp 2,14–16: Proměněný život jako „světlo“ pro druhé (pondělí)
- Fp 2,17: Proměněný život jako „živá oběť“ pro Boží slávu (úterý)
- Fp 2,19–23: Příklad proměněného života – Timoteus (středa)
- Fp 2,25–30: Příklad proměněného života – Epafroditus (čtvrtek)

Otázky:

- "Jak v nás působí Kristus?
- Musíme něco obětovat pro Boží království?
- Jak se nechytit do pastí zákonictví?"

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/05pdf

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirován tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Luděk Bouška

HUBNEME ZDRAVĚ PO NOVÉM ROCE, od 1.2.2026

Nový kurz bude začínat 1.2.2026. Budeme nastavovat pro každého jeho vlastní tempo, podmínky a to, co chce a je schopen praktikovat. Nebude se primárně jednat o dodržování a hlídání 33 bodů zdraví od Gregera, jak tomu bylo dříve. Zaměříme se na

trvalé návyky, na to, co chceme do svého života zavést. A současně jak odbourat to, co nám brání ke zhubnutí a ke zdravějšímu způsobu života. Mohou to být zažitě zvyky, skryté závislosti nebo i způsob odbourávání stresu a napětí. To nás může vést k tzv. zajídání – problémy se mohou "zajídat" - stačí si vzít něco k snědku, nejlépe sladkého, a problémy zmizí. Je to kouzlo, ale trvale pak vede k nadváze. Jde to ale i jinak, a přitom se z nás nemusí stát asketi.

Luděk, 777243007

PŘEDNÁŠKA Dr. KATEŘINY LACHMANOVÉ, ThD. **na téma „ŽIVOT V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI – PROČ A JAK“**

V rámci duchovní přípravy na prožití Velikonoc vás chceme pozvat na setkání a besedu s Kateřinou Lachmanovou, známou teoložkou, psycholožkou a autorkou duchovní literatury. Společně se zamyslíme nad tématem, které asi průběžně řešíme všichni – nad naším každodenním životě s Bohem. Rádi bychom vás pozvali ke čtyřicetidenní duchovní obnově na základě knihy známého evangelikálního autora Petera Scazzera *40 dní v Boží přítomnosti*. Tato modlitební příručka volně navazuje na jeho první knihu *Emočně zdravá spiritualita* a nabízí pro každý den dvě krátká zastavení s Božím slovem, otázku k reflexi a krátkou modlitbu, s pozváním setrvat chvíli tíše v Boží přítomnosti.

Kniha P. Scazzera bude v den přednášky k dispozici za symbolickou cenu 120,-Kč (díky slevě nakladatelství Paulínky a dotaci našeho sboru). Chceme tak podpořit touhu každého z vás po hlubší zkušenosti s Bohem, která je základem celého našeho křesťanského života i služby. Přednáška se bude konat v malém sále **v sobotu 31. ledna 2026 od 14. hodin** a po ní bude ještě prostor pro besedu nad tímto tématem.

Na setkání s vámi se těší Milada Macháňová a Vašek Vondrášek

Běh bratří Králů v Jizerských horách

V neděli 25. 1. 2026 jsme se sešli na již 24. ročníku „Běhu bratří Králů“, abychom si vzpomínali na dva úžasné bratry Mirka a Jardu, s nimiž řada z nás měla příležitost jít společně kus životní cesty. Nedělní počasí nebylo sice ideální, byla mlha a relativně teplo,

ale nepršelo a nefoukalo. Sešli jsme se na parkovišti v Hraběticích, a i přes to, že řada lidí onemocněla, nebo nemohla, tak výsledných 20 lidí byla velmi dobrá účast. Věkové rozpětí účastníků bylo velké, od nejmladší 12leté Josefiny, po nejstaršího zdatného 84letého Františka.

Po společném fotografování jsme se vydali pěšky po zledovatělé silnici k přehradě Josefův Důl a odtud vjeli do upravené stopy. Většina z nás jela 18 km okruh s přestávkou a občerstvením v Šámalově chatě, ale byli i jedinci, kteří zvolili delší trasu. My jsme pak zpátky jeli krásnou cestou okolo Chaty Věčného mlčení. Tak nějak to i zapadlo do našeho vzpomínání na věci, kterým nerozumíme.

Celá neděle byla zážitkem, a to jak společensky, tak sportovně. Jsme vděční za Boží požehnání této vzpomínkové akce a vzájemnou solidaritu. Těšíme se na další ročník „Běhu bratří Králů“ a srdečně vás na něj zveme. Je to skvělá možnost, jak vzpomenout na neobyčejné kamarády, připomenout si jejich víru a naději. A pohybovat se v krásné přírodě a vzdát chválu našemu Bohu.

Bouškovi, Královi

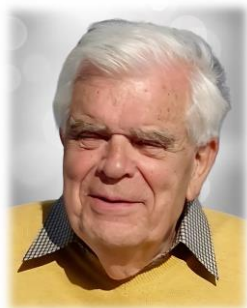
K ZAMYŠLENÍ

MILÁ SBOROVÁ SMÍCHOVSKÁ RODINO.

*Všem, kteří jste se ve středu zúčastnili
rozloučení s naším milovaným, děkujeme.*

Mája a Mirka s rodinou

Vzhledem k tomu, že strašnická obřadní síň není dobře ozvučená, poskytujeme přepis promluvy br. Vítězslava Vursty.

.....

Milá Májo, Mirko, všichni, kteří patříte do užší nebo širší rodiny – a všichni, kteří jste dnes přišli sem, protože se vás úmrtí Jiřího Drejnara nějak dotýká, něco vás s ním spojuje a máte potřebu se rozloučit.

I já k vám v tomto smyslu patřím.

Periferně jsem Jiřího – jak jsem ho mnohem později začal po domluvě oslovovat – registroval v roce 1968 jako osobnost spojenou s nově vydávaným časopisem Znamení doby a znovuotevřením publikačního oddělení církve.

Poznal jsem ho pak blíže jako svého učitele na teologickém semináři, když nás ve vyšším ročníku seznamoval s editorstvím a snažil se nás nadchnout pro spolupráci na církevní vydavatelské činnosti.

Pohřební rozloučení není jen formalita. Je to most mezi tím, co bylo, a tím, co teprve přijde.

Pomáhá uzavřít, truchlit, vzpomínat, děkovat, nést se navzájem – ale také znovu se nadechnout k životu.

Kdo byl Jiří Drejnar?

Při podobných příležitostech očekáváme nějaké ohlédnutí za životem zesnulého. Podlehl jsem pokušení a zadal jsem jeho jméno umělé inteligenci. Přečtu vám zkrácenou verzi toho, co mi nabídla:

Jiří Drejnar byl významný český kazatel Církve adventistů sedmého dne, Sloužil např. v Plzni a Ostravě, působil jako místopředseda Ústřední rady pro Moravu a Slezsko. V době komunistické perzekuce přišel o státní souhlas k duchovní službě a byl vystaven represím.

Významnou měrou se podílel na překladu Bible – „Slovo na cestu“. Patřil k hlavním osobnostem vzniku moderního, čtivého biblického překladu Slovo na cestu, na němž se podílel už od konce 70. let, zpočátku ilegálně. Překlad se stal široce rozšířeným – přidám moji poznámku: v současné době nejvíce vydávaným překladem bible v ČR.

Založil křesťanské nakladatelství Luxpress a stal se ředitelem české pobočky Mezinárodní biblické společnosti.

Působil také jako čestný předseda Etického fóra ČR, čímž přesahoval ryze církevní rámec své práce.

Je autorem několika knih duchovní literatury a memoárů.

Jiří Drejnar je vnímán jako osobnost, která propojila víru, jazyk a odvahu: přiblížila Bibli modernímu čtenáři, udržela křesťanskou literaturu živou i v těžkých časech a zanechala trvalou stopu v českém křesťanství.

Tolik umělá inteligence.

To, co jsem četl je faktografické, budí to respekt, ale ve skutečnosti nám to o něm, jako o člověku – moc neříká. Pouze sděluje několik faktů, i když ne důležitých.

Pojďme sloupnout slupku formálnosti – a nahlédněme víc pod povrch....

Maminka mu nedala jen život, ale vstúpila mu víru. Tatínek ho infikoval svědomitostí, pílí, nezištností a obětavostí.

Roky jeho dospělosti se dají charakterizovat slovy: NAHORU – DOLŮ. POSUŽTE SAMI:

V r. 1948 byl trnem v oku nastupujícímu komunistickému režimu a musel opustit Hradec Králové. Odešel do Zlína.

V r. 1949 začal studovat teologii na škole biblických nauk, kde se jako velmi mladý oženil se svou studentskou láskou – Mirkou

V roce 1950 byla tato škola tehdejším režimem uzavřena.

V roce 1951 nastoupil na Teologickou fakultu, ze které byl v roce 1952 - po uzavření činnosti církve – vyhozen

Jako nedávno ženatý, musel doma nechat svou těhotnou manželku a nastoupit na vojnu a jako nespolehlivý byl zařazen do Pomocných praporů tzv. PTP do Komárna. Krátce po nástupu na vojnu se jim narodil syn Jiří, kterého mohl poprvé vidět až mnohem později.

Po vojenské službě pracoval v dopravním závodě v Hradci.

Ve stejném roce, kdy se manželům Drejnarovým narodila dcera Miroslava – jako by s ní přišla nová naděje a nové perspektivy. Byla obnovena činnost církve a Jiří se mohl znovu vrátit k duchovenské službě. Společně s rodinou se nastěhovali do Plzně, poté do Ostravy, kde sloužil jako kazatel církve adventistů. Po roce 1968 se stal redaktorem a vedl publikační činnost církve. Všim tím, co doposud prožil, byl připravený na to, aby se svou neutuchající energií v krátkém čase z ničeho vybudoval publikační oddělení církve.

Ale žel, ta opakující se sínusovka nahoru/dolů neskončila.

Po nástupu tzv. „normalizace“ se dostal se do hledáčku STB a administrativním rozhodnutím byl ze dne na den vyřazen z duchovenské služby. Nakladatelskou a

duchovenskou činnost vyměnil za nejdříve řadového zaměstnance, později za správce Urologické kliniky.

V roce 1978 zemřela – manželka Mirka, která stála celou dobu nesnadných minulých let po jeho boku. Žel – nebylo jí dopřáno, aby se dočkala vnoučat.

Později – v r. 2014 mu zemřel i syn Jiří.

V roce 1979 se oženil s manželkou Májou, se kterou by se za tři roky dožili zlaté svatby.

Byla mu nejen životní partnerkou, ale i pravou rukou při práci na překladu a vydávání již vzpomínaného Slova na cestu, ale také hybnou silou v nakladatelství Luxpress.

Ona sama na život s Jiřím vzpomíná slovy:

Prožili jsme krásná léta, samozřejmě, že nikdy nebylo vše zalité jen sluncem, přicházely pády, následně i vzestupy, starosti, ale i radosti. Poznali jsme nové lidi a vznikla nová přátelství, která přetrvávají dodnes. S Jiřím jsme si rozuměli tak, že jsme nepotřebovali slova. Nyní jsem rozbolavělá a velice smutná. Utěšuje mě, že odešel v klidu, a že do posledních chvil mohl být doma, a nakonec jsem u něho byla prakticky do jeho konce.

Do vysokého věku kázal.

Jeho kázání byla oblíbená pro výrazný duchovní obsah a srozumitelnost. Sbory CASD, ale i jiných křesťanských církví mu vděčí za jeho ochotu sdílet se se svou vírou – dokud to jen bylo možné a tlumočím vděčnost za tuto službu i jménem církve adventistů. Dostal dar tlumočit Boží slovo srozumitelně a ten mu zůstal až do vysokého věku.

Navzdory složitosti a klikatosti životní cesty, zůstal stále věrný svému poslání. Je obrazem lidí, kteří dosahují vznešených cílů ne díky tomu, že jim život připravil dobré podmínky, ale navzdory komplikacím, kterým musí v životě čelit. Představoval typ duchovních, kteří jsou otevření oprávněným změnám, a adventistou, který viděl v jiných křesťanech bratry.

Závislý na Kristu

Ve filmu o životě císařovny Marie Terezie je scéna z jejího pohřbu, která se odehrála podle jí napsaného scénáře.

Když donesli její rakev ke Kapucínské kryptě, komoří třikrát zaklepal na vrata a na otázku mnicha – kdo si žádá vstoupit, představil císařovnu se všemi jejími tituly. Když skončil z pozadveří se ozvalo: Neznám takového člověka.

Komoří znovu třikrát zaklepal a na otázku, kdo si žádá vstoupit, následoval další výčet všeho, čím Marie Terezie byla. A znovu zaznělo: Neznám takového člověka.

Po třetím zaklepání a dotazu kdo že si přeje vstoupit, komoří pronesl: Marie Terezie – obyčejný hříšník.

A dveře se otevřely

Před chvílí jsme v krátkosti shrnuli celou řadu profesních i lidských charakteristik Jiřího Drejnara.

Nebyl úplný a nebylo naším cílem, aby úplný byl. Cílem nebyl seznam zásluh, ale poděkování Bohu za člověka, který byl obdarován mimořádnými dary a těmi dary sloužil. Apoštol Pavel mluví o tom, že Bůh dává dary a na nás je, abychom je používali.

Na parte jste dali text, ve kterém apoštol Pavel psal o velmi úspěšném a schopném Abrahamovi. A shrnuje: „Kdyby toho dosáhl svými skutky, měl by být na co hrdý. On si však nedobyl Božího požehnání tím, co dělal, ale jen tím, že Bohu důvěřoval. Jeho věčná jistota je jenom Bůh.“

Bratr Jiří Drejnar věděl, že nemůže před Boha předstoupit s výčtem svých zásluh. plně se ztotožňoval se svědectvím apoštola Pavla: (1.Kor 15,10) „Bůh se však nadě mnou slitoval a jen z jeho milosti jsem to, co jsem. A ta milost nebyla nadarmo: pracoval jsem... ale nebyl jsem to já, nýbrž Boží milost, která mě provázela“.

Čím byl starší, tím víc se v jeho kázáních projevovala tato závislost na Boží milosti. „Jsme obyčejní hříšníci“, ale milostí Boží jsme to, co jsme.

My všichni jsme jen obyčejní hříšníci závislí na Boží milosti. Při podobných příležitostech jako je tato se nám někdy vybaví, že jsme něco nestihli, že jsme k něčemu nedokázali najít odvahu. Mohou se nám vybavit staré křivdy nebo projevy naší lidskosti. Jediné, co můžeme a měli bychom udělat, s důvěrou v Boží milost a lásku to vše odevzdat Bohu. Jsme na ní všichni závislí, a proto nás Ježíš učil: Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme těm, kteří se provinili proti nám.

Jiří Drejnar vzhlížel k budoucnosti s tím, komu v mládí odevzdal svůj život. Svou víru a naději vyjádřil v textu písně, která nyní zazní. Je to jeho text. Je v něm jeho naděje. Je to jeho vyznání a zároveň i jeho odevzdání.

Jeruzalém

Text Jiří Drejner

1. Já seděl nad svou Biblí, má mysl byla tam,
kde stál starý Jeruzalém i svatyně a chrám.
Já slyšel zpěvy lidu a slavných králů hlas,
když Bůh byl milován a ctěn, jak slavný byl to čas.
Jeruzalém ten překrásný, v něm slávy Boží jas.

2. A pak má mysl přelétla v pozdější ten čas,
kdy viděl jsem Jeruzalém a v něm zloby kvas.
Já neuzřel lesk králů a neslyšel jsem zpěv,
a nad městem kříž vztyčen byl a pod ním křik a hněv.
Jeruzalém, ten vzbouřený, v něm lásky Boží zjev.

3. Teď hledím zrakem víry vpřed v onen slávy den,
kdy Ježíš mne uvede v Nový Jeruzalém.
Tam nepoznám víc smrti, tu naděj v Kristu mám,
tam bude radost věčná, já spasen zaplesám.
Dnes pěji píseň díků, chval za lásku, jež mi dal.
Jeruzalém je domov můj, tam Otce svého mám.
Jeruzalém, ten nebeský, toť cíl, kam pospíchám.

Jeruzalém, Jeruzalém! Pěj Bohu písně chval!
Hosana na výsostech, Hosana Ježíš Králi!

OCENĚNÍ POLITICKÝCH VĚZŇŮ V SENÁTU ČR

29. ledna se v prostorách českého Senátu se pod záštitou místopředsedy Jiřího Oberfalzera uskutečnil 17. ročník Ceny Václava Bendy, která se do povědomí veřejnosti postupně vžila jako „Cena ÚSTR“. Dvanáct laureátů převzalo medaili za vynaložené úsilí v protestních akcích či boji proti totalitním režimům, mezi nimi i náš milý bratr František Kafka. Chceme tímto našemu Bohu poděkovat za jeho životní příběh i jeho dary, kterými je nám ochoten dodnes sloužit a samozřejmě mu gratulujeme.

„Tato ocenění mají pro Ústav pro studium totalitních režimů mimořádný význam, protože připomínají, že svoboda, odpovědnost a občanská statečnost nejsou samo-

zřejmostí. Neděláme tlusté čáry za minulostí a nezapomínáme na to, co se stalo, ale naopak si připomínáme konkrétní lidské osudy, jejich odvahu a morální rozhodnutí. Laureáti letošního ročníku tuto hodnotu ztělesňují – ukazují, že i v nejtěžších dobách lze obstát, být věrný svému svědomí a chránit svobodu druhých,“ prohlásil ředitel ÚSTR Ladislav Kudrna. Více o celé akci viz.: <https://share.google/HlriRZRZdZoTP09V2>.

Za smíchovský sbor Václav Vondrášek

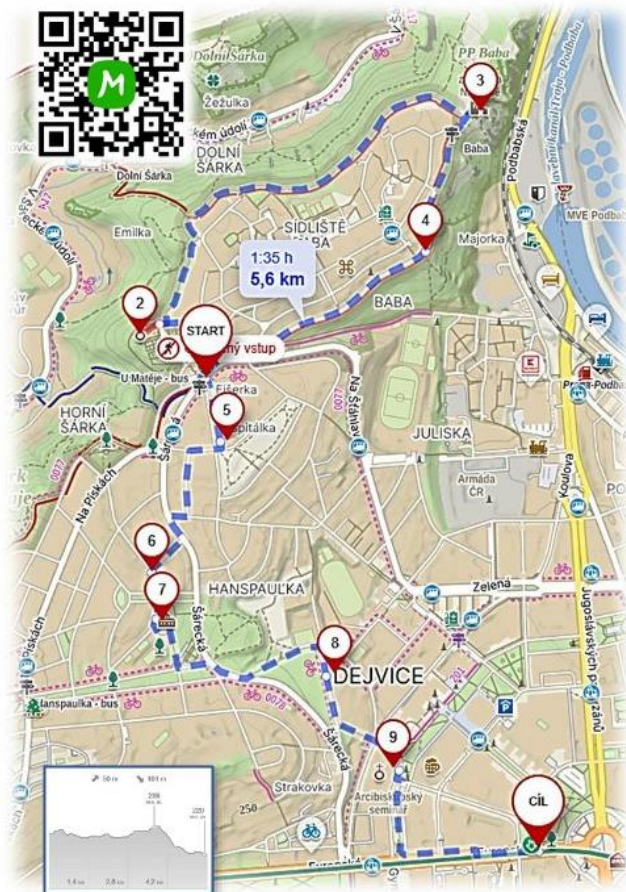

Výlet T.O.M. 22. 2. 2025

“Na výhledy Na Babě”

Sraz: metro A - Hradčanská v 10:00 hod.

Trasa: Ze stanice metra A – Hradčanská přejdeme na bus č. 131 kterým pojedeme do stanice U Matěje ke stejnojmennému rozcestníku^{start} Odtud již dále pěšky ke kostelíku sv. Matěj, odkud jsou výhledy do Tiché Šárky² poté po NS Cyrilometodějská až ke zřícenině Na Babě. Výhledy na ZOO, Vltavu a Dejvice apod.^{3,4} A dále zpět k rozcestníku U Matěje – bus až k vile Mölzerova⁵, ulicemi Na Špitálce, Na Zavadilce, Na Klimentce, Šárecká, Toulouvská do ulice Fetrovská k záměčku Hanspaulka (který si zabral Václav Klaus)⁷. Dále opět do ulice Šárecká, a vlevo kolem památníku Jar. Kapalínovi do ulice Na Kotlářce kolem vily V. Buriana⁸ a opět vlevo ke Katolické teolog. fak. UK⁹ parkem I. Gándhiově do ulice Evropská k Vítěznému náměstí na metro A – Dejvická^{cíl}

Délka trasy: cca 5,6 km

Na výlet se těší Standa M.

SDÍLENÍ A ZKUŠENOSTI

Klub zdraví CASD Smíchov

VÝZVY DNEŠKA

Ing. JARMILA KRÁLOVÁ, PhD.

Molekulární genetik

(ze starořeckého γενεά geneá – předek, původ)
je odvětví genetiky, které zkoumá molekulární základy
dědičnosti.

sobota 21. února 2026 od 14:00 hod.

Těšíme se na vás
Tým Klubu zdraví

Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 57
Spojení: Bus č. 137 stanice Urbanova

DOPROVODNÁ BOHOSLUŽBA K 40. VÝROČÍ SBORU

HOST KAREL KLÍMA

14. 2.
9:30 HODIN

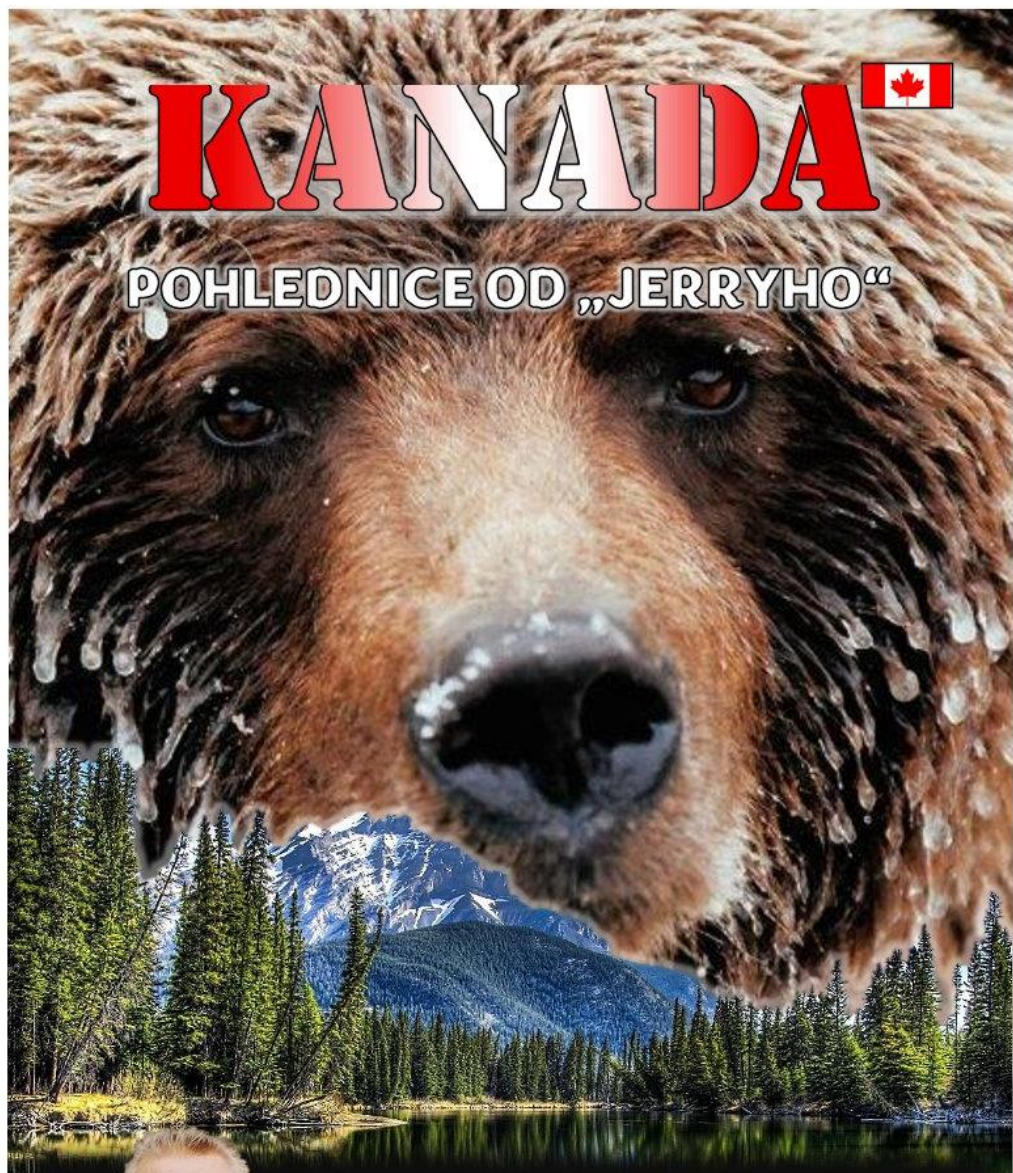
MODLITEBNA CASD,
PRAHA-SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57,
PRAHA 5

KANADA

POHLEDNICE OD „JERRYHO“

JAROSLAV ŠLOSÁREK

**Sobota 7. února 2026
od 14:00 hodin**

Modlitebna CASD Praha Smíchov
Peroutkova 57, Praha 5
www.casdsmichov.cz

LIDÉ JSOU ŠTASTNÍ. V IZRAELI VLÁDNE MÍR. ŠALOMOUN SE OŽENÍ S PRINCEZNAMI Z MNOHA SOUSEDNÍCH ZEMÍ, SE KTERÝMI TAK NAVÁŽE DOBRÉ VZTAHY. ZEMĚ, KTERÉ DOBYL DAVID, MUSÍ KAŽDÝ ROK ODVÁDĚT URČITOU ČÁSTKU DO ŠALOMOUNOVY POKLADNICE. TAK ZAČÍNÁ ZLATÝ VĚK IZRAELE.

Pokračování příště